

Hyvät ystävät ja lähettäjät!

Jälleen on kvarttaali kuljettu eteenpäin. Viime päivien lämmin aalto toin kevään ja jo kesän tunnun muutamassa päivässä. Täällä jo sanottiin, että siirryttiin talvesta suoraan kesään. Mit-tari on näyttänyt 20 astetta ja ylikin, ihmiset täyttävät kadut ja lämmin tuuli henkäilee kesän tuloa. Muutama tuokiokuva jälleen kuluneelta matkalta:

Pääsiäisen suuri juhla

Pääsiäisjuhla huipentui jo perinteeksi tulleella tavalla suureen konfirmaatioon Pyhän Marian kirkossa. Syksyllä rippikoulunsa aloittaneet tulivat kulkueena alttarin eteen, jossa he tunnustivat uskonsa kirkon täyden osallistujajoukon edessä.

- Olemme pääsiäisenä kristinuskon ytimessä, ja siksi konfirmaatio sopii hyvin pääsiäisen jumalanpalveluksen yhteyteen, totesi konfirmaatiota johtanut piispa Aarre Kuukauppi. - Siinä ylösnoussut Vapahtaja siunaa meitä. Tapahtuma on varmasti konfirmoidulle ikimuistoinen samalla kun se vahvistaa ja tuo iloa seurakuntalaisten elämään. Niin kauan kuin uskomme ylösnousseseen Vapahtajaan, kirkolla kirkkona ei ole hätää vaikka monenlaisia ongelmia olisikin elämässämme, muistutti Kuukauppi iloisena juhlan jälkeen.

Pääsiäisyö oli myös mileenpainuva. Silloin kastettiin kaksi nuorta miestä Pyhän Marian kirkon jäseniksi. Kastetilaisuus muistuttaa meitä

lähetykaskystä, jonka Jeesus antoi ylösnousemuksensa jälkeen. Yöpalveluksen jälkeen lähinnä nuorista kokoontuva joukko kulki laulaen ristaattona luterilaisen korttelin ympäri tuoden näin todistuksen jatkuvasti sykkivässä Pietarin yössä.

Uutta väriä Inkerin kirkossa

Viime kesänä jo kerroin, että Inkerin kirkon Kelton seurakuntaan on liittynyt joukko burjaatteja kaukaa Siperiasta. Suomen Lähetysseura tukee täällä siirtolaistyötä uzbekkien, tadzikkien ja burjaattien parissa. He ovat tulleet paremman elämän toivossa Pietariin tai sen ympäristöön.

Haastattelin nuorta burjaattinaista, joka on juristi ja aloittanut työn Inkerin kirkossa. Hän on kotoisin Ulan-Udesta läheltä maailman syvintä järveä Baikalia. Ulan-Udessa on korealaisten lähetystyön tuloksena syntynyt useampiakin seurakuntia. Tujanan perhe oli kokonaan buddhalainen, mutta perheen äiti alkoi käydä seurakunnassa ja Tujana vähän myöhemmin hänen perässään. Nyt myös perheen isä, joka suorastaan toivoi heidän muut-

tavan muualle kotoaan, on mukana seurakunnan toiminnassa.

Viime kesänä Tujana vieraili Pietarissa lomansa aikana Burjatiasta tulleiden tuttujensa luona, ja niin vain kävi, että hän sai kutsun ja kutsumuksen tulla Inkerin kirkon juristiksi. Sen paikan täyttäminen olikin hyvin tärkeää, sillä tässä byrokratian luvatussa maassa kirkon juridisia asioita riittää. Nyt on menossa entisten kirkko- ym. omaisuuden takaisinsaanti valtiolta ja Tujana hoitaa yhdessä Inkerin kirkon pastorin Aleksandr Kudrjajtsevin kanssa asiapapereita kuntoon. Toiseksi hän hoitaa vielä muutamia Inkerin kirkolle luovutettujen työmuotojen siirtoa rakennuksineen. Niihin kuuluvat esim. Kikkerin vanhainkoti entisellä Inkerinmaalla. Ja kolmanneksi työnkuvaan kuuluu uusien seurakuntien rekisteröiminen. Vastaanvanlaista työtä hän ennätti tehdä jo Ulan-Udessa.

Pyhän Marian Pääsiäisjuhlan konfirmaatio-kuvasakin on kaksi burjaattia. Yhteensä kastettuja on kolmisenkymmentä Pietarin alueella ja heillä on oma burjatialainen työntekijänsä, joka on käynyt Kelton seminaarin.

Burjatian tasavalta on kaukana idässä Mongolian pohjoispuolella. Sen pääkaupunki Ulan-Ude on Venäjän buddhalaisuuden keskus. Burjaatit ovat pieni alkuperäiskansa (0,6 milj.) suuren Venäjän alueella.

Zipporim-kuoro ja heprealaisia lauluja Pyhän Marian kirkossa

Olin jo pitkään halunnut tutustua Johannes Kastajan seurakuntaan, joka on siis Jeesukseen uskovien juutalaisten seurakunta Pyhän Marian kirkon yhteydessä. Viime lauantaina se onnistuikin perin pohjin sillä seurakunnalla oli yhteinen juhla Suomesta tulleiden vieraiden kanssa. Porukkaa oli yhteensä niin paljon, että joukko ei enää mahtunut heidän omaan kokoontumistilaansa.

Pyhän Marian seurakunnassa oli ehkä ensimmäistä kertaa konsertti, joka koostui pelkästään heprealaisista lauluista. Se oli osa tuota messiaanisen seurakunnan tapaamisiltapäivää. Leila Savolaisen johtaman kuopiolaisen Zipporim-kuoron konsertti oli ainutlaatuinen kokemus paikalliselle väelle, joka silmin nähden nautti, ja joka ei ollut ehkä koskaan kuullut laulujaan näin laulettuna. Paljon laulettiin myös yhdessä.

Seurakunnan sihteeri Alla Polosina kertoi, miten pienestä kaikki alkoi. Suomalaiset lähetystyöntekijät toivat raamattuja, joita alettiin tutkia pienissä kodeissa jo 1990-luvun alkupuolella. Seurakunta muodostui pikku hiljaa ja vuonna 2005 alkoivat säännölliset kokoontumiset, joita johti pastori. Alla kiitti suomalaisia rakkaudesta ja kaikesta avusta ja iloitsi siitä, miten joukko on kasvanut jo näin isoksi.

- Meillä juutalaisilla on pitkä tie Kristuksen luo, ja kun olemme saaneet Kristuksen sydämeen pidämme kristilliset juhlat, mutta haluamme säilyttää myös juutalaiset juhlamme ja traditiomme.

Juhla alkoi jumalanpalveluksella, jossa saarnasi pastori Boris Shuprov. Sen jälkeen kirkon kryptassa nautittiin yhteinen ateria.

Inkerin kirkko on todella monikansallinen kirkko.

Kokemukset paremmassa paketissa!

Koko Pietarissa oloni ajan olen pitänyt päiväkirjaa. Merkintöjä on jokaisesta päivästä, jonka olen täällä ollut. Se oli alkuunsa tapa pitää pää selvänä valtavasta informaation ja tapahtumien vyörystä, samalla kun tuli laitettua muistiin asioita, tapahtumia, ihmisiä, tunnelmia. Se oli myös kuin oppimispäiväkirja, ja sieltä löytyi tietoja tuoreesti myös näihin kirjeisiin, joita olen kirjoitellut.

Jossain vaiheessa lueskelin päiväkirjaani ja totesin miten paljon asioita unohtuu, miten mielenkiintoista kaikki on ollut, ja koska minulla on myös valtavasti valokuvia, tulin heittäneeksi idean kirjan tekemisestä kuva-päiväkirjana. Viime kesänä lomalla toimittelin valittuja tekstejä ja kevään aikana valmistui varsin komeasti tehty kirja - siitä kiitos kustantajalle l. Suomen Lähetysseuralle ja kirjan taittajalle Tanja Varoselle.

Kirja esiteltiin pietarilaisille

Varsinainen yllätys minulle oli 7.5. tilaisuus, joka vastaanharaamisestani huolimatta järjestettiin minulle pääkonsulin residenssissä perinteisen pietarilaisen kirjallisen salongin tapaan. Kielenopettajani jonkun verran toiminut Herzenin yliopiston suomenkielen dosentti Olga Milovidova luki ensin kirjan, minkä pohjalta esitteli sitä ja haastatteli minua kutsutuille vieraille, jotka olivat pietarilaisia suomenkielen opettajia tai muuten suomea osaavia ja suomen kielen opiskelijoita.

Kirjani saikin yllättävän uuden näkökulman täällä. Minulle päiväkirja oli lähinnä muistiinpanoja itselle ja kirjaa tein tukijoille ja lukijoille, mutta täällä kirjaa luetaan myös uteliaisuudella miten ulkomaalainen ja ulkopuolinen kokee ja näkee kaupungin ja ihmiset. Se on kuulemani mukaan ainutlaatuista, sillä kirjoja Pietarista tehdään yleensä historian ja nähtävyyksien perusteella.

Kaiken lopuksi minut julistettiin kirjan perusteella pietarilaiseksi. Jotain juurien hitusia täällä onkin, sillä muutama viikko sitten, sain tietää että 1800-luvulla Pyhän Marian seurakunnassa on ollut kymmeniä Vilhusia, jotka tutkijoiden mukaan ovat samaa sukua.

Näin Olga M kirjoitti kutsussa:

"Kirja on kirjoitettu yksinkertaisena tarinana päiväkirjan muodossa erilaisista tapatumista viiden vuoden aikana. Kaikki alkaa 30. syyskuuta 2007, kun kirjoittaja lähtee Suomesta 7.27 Sibelius-junalla, joka vielä silloin kulki. Pietarissa asuessaan kirjoittaja on ihmetellyt näkemäänsä, haltioitunut ja tietenkin myös rakastunut kaupunkiimme.

Kirjassa punotaan kiinteästi toisiinsa ajatukset ja tunteet, jotka liittyvät Inkerinmaan historiaan, keisarilliseen loistoon ja nykyajan tapahtumiin viiden miljoonan asukkaan kaupungissa. Persoonallinen, hyvin henkilökohtainen ja taitavasti kirjoitettu tarina kaupungistamme tekee vaikutuksen syvällisellä tietämyksellä ja vilpittömyydellä. Kirjan kaunis kuvitus on tekijän. Taiteilijana kirjan tekijä osoittaa tyyli- ja kauneudentajua, kirjailijana hän on tarkka kielessä ja kerronnassa."

Kirjassa on tietenkin hyvin paljon työtä ja Inkerin kirkon historiaa milloin missäkin yhteydessä. Sivuja on 230 ja kuvia n. 200 kpl. Hinta 32 e.

Kirja saa tilata Suomen Lähetysseura basaarista: basaari@suomenlahetykseura.fi

Nimikirjoituksia jakamassa. Olihan se yhtä juhlaa!

Pohjoista yhteistyön virittelyä

Paljon muutakin mahtuu arkisen työn lomaan. Viime viikolla oli vieraana Luulajan hiippakunnan piispa seurueineen. Vaikka Ruotsissa asuu melkoinen joukko inkeriläisiä, niin Inkerinmaan historia ja inkeriläisyyden tuntemus on hyvin ohutta.

Luulajan piispan vierailu liittyi Barentsin alueen kirkkojen yhteistyöhön. Muurmanskissa on myös Inkerin kirkon seurakunta ja sinne ollaan raken-tamassa kirkkoa. Siihen yhteistyöhön toivottiin apua myös Ruotsin kirkon taholta. Piispa Hans Stiglund lupasi tukea ja oli varsin innostunut Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyöstä, jopa miestenpäivistä, sillä hänen kokemuksensa mukaan Ruotsissa on vaikea saada miehiä mukaan seurakuntien elämään. Minulle itselleni tämä idän ja lännen välinen elämä on myös mielenkiintoista, sillä nuorena olin työssä Ruotsissa Tukholmassa, nyt Pietarissa Venäjällä, ja molempiin suuntiin voi hyödyntää vähintäänkin kielitaitoa.

Piispat Aarre Kuukauppi ja Hans Stiglund.

Pastori Ivan Laptev esittelee Inkerin kirkon lähe-tystyötä eri puolilla Venäjää piispan kammarissa.

Kiitos- ja rukousaiheita:

- Kiitämme Pyhän Marian kirkon mahdolli-suudesta tehdä hyvää työtä keskellä Pietaria
- Rukoilemme työntekijöille voimaa ja vii-sautta paljon työn keskellä.
- Kiitämme uusista yhteistyömahdollisuuksista Luulajan hpk:n kanssa ja rukoilemme tuon yhteistyön rakentumisen puolesta.
- Kiitämme hyvistä opiskelijoista Kelton teologisessa seminaarissa ja rukoilemme kai-ken opetuksen puolesta eri kursseilla.
- Kiitämme kaikesta siitä hyvästä, mitä teh-dään lasten hyväksi Elämän Siiville -projek-tissa ja Dikonin turvakodissa Viipurissa.
- Kiitämme nuorten ottamasta vastuusta työssä lasten hyväksi.

- ja me kaikki kuulemme heidän julistavan omalla kielel-lämme Jumalan suuria tekoja." He eivät tienneet, mitä ajatella. Ihmeissään he kyselivät toinen toiseltaan:

"Mitä tämä oikein on?" Ap.t. 2:11-12.

Kiitos taas yhteisestä matkasta! Tuulikki

18.5.2013

Nenetsit, udmurtit, tsuvassit, permiläiset, ym. kuorot lauloivat kilpaa Pyhän Marian kirkossa 25.4.2013.

Tuulikki Vilhunen
c/o Inkerin kirkko
PL 189
53101 LAPPEENRANTA
tuulikki.vilhunen@felm.org
+79215883426
tikankontti10@gmail.com
+358405355209

Ystävärengas:

Ota yhteys 09-12971 Ystävärengasasiat

Kummi-projekti:

tuula.koistinen@felm.org, tai 09-12971/kummi-lapsityö, kun haluat tukea Pietarin lastenkoti-lapsien kasvua.

www.mission.fi/kummilapsitoiminta